

[Kirsten Jacobsen]

en bygnings karakter eller anden tvivl, vil hjemle en lignende ret?

Boligministeren (Ove Hove):

Mit svar skal forstås derhen, at dér, hvor der er helt specielle forhold, som på Christiania, må man nok også tage helt specielt på sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

18) Til *boligministeren* af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Er ministeren enig i, at det er tvivlsomt, om 2 bygninger på Christiania, Fredens Ark og Løvehuset, kan betragtes som beboelsesbygninger i lovens forstand, brandsikringslovens?«

(Spm. nr. 468).

Skriftlig begrundelse.

Man henviser til indberetninger fra forsvarrets bygningstjeneste til magistratens 4. afdeling vedrørende de to ovennævnte bygninger og brev fra samme til samme.

Boligministeren (Ove Hove):

Spørgsmålet lyder: (se ovenfor).

Jeg vil gerne dertil sige, at under besvarelsen af spørgsmål nr. 466, altså det første her i dag, gjorde jeg rede for, hvad forsvarrets bygningstjeneste har givet udtryk for over for Københavns magistrat med hensyn til tvivlen om, hvorvidt de to bygninger på Christiania Fredens Ark og Løvehuset kan betragtes som beboelsesbygninger i brandsikringslovens forstand. Dette spørgsmål skal afgøres af Københavns magistrat, der er den myndighed, der i Københavns kommune administrerer brandsikringsloven.

Jeg finder det derfor ikke rimeligt at tage stilling til, om Fredens Ark og Løvehuset er beboelsesbygninger i brandsikringslovens forstand, når magistraten endnu ikke har truffet en afgørelse i sagen. Når der kan rejses tvivl om, hvorvidt de to bygninger er omfattet af brandsikringsloven, hænger det sammen med, at bygningerne ikke af bygningsmyndighederne er godkendt til den nuværende benyttelse. En sådan godkendelse forudsætter, at en række brandsikringsforskrifter i

byggeloven opfyldes. De to bygninger skal, hvis de fortsat anvendes til beboelse, således under alle omstændigheder brandsikres, enten efter byggelovens eller efter brandsikringslovens regler. Forskellen på de to love er i denne forbindelse hovedsagelig knyttet til, at der i brandsikringsloven er fastsat en frist – 1. april 1978 – for brandsikringens gennemførelse, mens en frist efter byggeloven fastsættes af bygningsmyndighederne.

Indtil magistraten har truffet en afgørelse i sagen, er der derfor tvivl om, hvorvidt brandsikringen skal være gennemført inden den 1. april i år.

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu er det jo sådan, at brandsikringsloven er vedtaget her i folketinget for at undgå, at personer ved en brand bliver udsat for det samme som det, der skete i Stengade. På det tidspunkt havde alle mennesker den opfattelse, at beboelsesbygninger i brandsikringslovens forstand var bygninger, hvori der boede folk, hvad enten de opholdt sig der lovligt, eller de opholdt sig der ulovligt. Derfor kan jeg ikke forstå, at ministeren kan stå her og sige, at man ikke finder det rimeligt at sige, om de er beboelsesbygninger ifølge brandsikringsloven eller ej, så længe Københavns kommune ikke har bestemt det.

Det er dette folketing og dermed boligministeren, som har ansvaret for brandsikringslovens gennemførelse, og jeg vil gerne henlede ministerens opmærksomhed på, hvad der kunne ske i lignende tilfælde. Der er masser af andre steder, hvor man med samme ret ville kunne komme og sige: nå ja, men det er ikke en beboelsesbygning i brandsikringslovens forstand. Har ministeren tænkt på, hvilke konsekvenser det ville medføre?

Til sidst vil jeg spørge ministeren om følgende: når nu Københavns kommune har kunnet have en sag af denne karakter liggende uden at tage stilling til den i halvandet år – man har ikke svaret, man har ikke reageret – vil ministeren så i det mindste love folketinget, at han vil sørge for, at kommunerne ude omkring i landet behandler alle de bemyndigelser, de har fået i medfør af brandsikringsloven, på en hurtig og effektiv måde, så vi ikke, halvandet år efter at en sag er opstået, skal trække den frem i folketinget og få